

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๐๐๖๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๘ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๔/๘๐๙๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๓
(๒) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/๗๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๔
(๓) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๐๗๓๔
ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔
(๔) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๑๖๖๒
ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๔

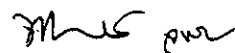
- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และ
ระยะเวลาในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ.
และร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอรับหนังสือ
รับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.
(๒) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตาม
มาตรา ๑๗ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับ
ใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการในการแจ้งเพื่อขอรับหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว รวม ๓ ฉบับ
(๓) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจ
บริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว พ.ศ.
(๔) ร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง
ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว
(๕) สำเนาหนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๔๑๐/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖

ตามหนังสืออ้างถึง (๑) และ (๒) ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการ ร่างกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐ ฉบับ ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งร่างกฎกระทรวงที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตรวจพิจารณาแล้ว รวม ๕ ฉบับ ได้แก่ ร่างกฎกระทรวงกำหนดแบบและวิธีการแจ้งการเลิกประกอบธุรกิจ หรือย้ายสำนักงานหรือสถานที่ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. และร่างกฎกระทรวง กำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือลงทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. ไปยังสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีแล้ว ตามหนังสือที่อ้างถึง (๓) และ (๔) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้ตรวจพิจารณาร่างกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบ ธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้ง เพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการ ที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. เสร็จแล้ว พร้อมนี้ได้มีข้อสังเกตเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอ ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามบันทึก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) และ (๓) ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือ ยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎกระทรวงทั้ง ๕ ฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔

ฝ่ายกฎหมายการค้าต่างประเทศฯ

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๔๑๖๔ (นางณัฐนันท์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๕๒/๒๕๕๖

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต
การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลา
การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒
กำหนดให้การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต
และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบ
ธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจยื่น
คำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร
ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับ
อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (๓) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๔) หนังสือแจ้งรายละเอียดของธุรกิจที่ขอรับใบอนุญาตตามประเภทและท้องที่
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้
 - ๑) ประเภทธุรกิจและท้องที่ที่ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งขั้นตอนการดำเนินการ
 - ๒) ประมาณการรายจ่ายเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ผู้ขอรับใบอนุญาตจะใช้ในประเทศไทย
สำหรับการประกอบธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวรและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจ
ในแต่ละปีเป็นเวลาสามปี
 - ๓) ขนาดของกิจการ
 - ๔) จำนวนแรงงานในประเทศไทยที่ผู้ขอรับใบอนุญาตว่าจ้าง
 - ๕) แผนการนำเทคโนโลยีเข้ามาจากต่างประเทศและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (ถ้ามี)
 - ๖) แผนการวิจัยและการพัฒนาโดยให้อธิบายแผนงานที่จะมีการวิจัยและ
พัฒนา (ถ้ามี)
 - ๗) ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่คาดว่าจะประเทศไทยจะได้รับจากการ
ประกอบธุรกิจ
- (๕) แผนที่แสดงที่ตั้งโดยสังเขปของสถานที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

ข้อ ๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องกรอกข้อความในคำขอโดยการพิมพ์ให้ครบถ้วน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้ขอรับใบอนุญาต หรือลงลายมือชื่อของผู้รับมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจได้กระทำในต่างประเทศ หนังสือมอบอำนาจนั้นต้องมีคำรับรองของเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งกฎหมายของประเทศนั้นกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจรับรอง หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยซึ่งประจำอยู่ในประเทศนั้นรับรองไว้ไม่เกินหกเดือน ก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจนั้นได้กระทำในประเทศไทยโดยผู้มอบอำนาจมิได้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ต้องส่งสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือเดินทางหรือหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราว หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าในขณะที่มอบอำนาจ ผู้นั้นได้เข้ามาในประเทศไทยจริง

ข้อ ๕ ในกรณีที่หลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอได้มีการลงลายมือชื่อในต่างประเทศ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีคำรับรองการลงลายมือชื่อดังกล่าว โดยให้นำความในข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในการยื่นหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ หากเป็นภาษาต่างประเทศ จะต้องมีการแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้แปลต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง

ข้อ ๗ ในการยื่นสำเนาหรือภาพถ่ายหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องรับรองความถูกต้องของสำเนาหรือภาพถ่ายนั้น

ข้อ ๘ การยื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้ยื่น ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้ผู้ขอรับใบอนุญาตชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงหรือส่งหลักฐานหรือเอกสารอื่นเพิ่มเติมนอกจากที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจมีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตต่อไปหลังจากที่ใบอนุญาตเดิมหมดอายุลง ผู้รับใบอนุญาตนั้นจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตใหม่พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารตามข้อ ๑ ก่อนวันที่ใบอนุญาตเดิมหมดอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๕๓/๒๕๔๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้ง
เพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้คนต่างด้าวในกรณีดังต่อไปนี้ คือ คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่ไม่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่ก่อน ต่อมามีการปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจทำให้ธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ประกอบธุรกิจเป็นการเฉพาะกาลหรือคนต่างด้าวซึ่งได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจได้ตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี (มาตรา ๑๑) และคนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ไม่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (มาตรา ๔๕) ต้องแจ้งการประกอบธุรกิจต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คนต่างด้าวที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๔๕ แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองตามแบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (๑) การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๙
 - (ก) บุคคลธรรมดา
 - ๑) สำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
 - ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
 - ๓) คำชี้แจงประเภทธุรกิจที่แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง
 - ๔) หลักฐานแสดงว่าผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองได้ประกอบธุรกิจที่แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองอยู่ก่อนมีการปรับปรุงแก้ไขบัญชีธุรกิจ
 - ๕) แผนที่แสดงที่ตั้งโดยสังเขปของสถานที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย
 - (ข) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
 - ๑) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ ทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
 - ๒) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนโดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลตาม ๑) เป็นผู้แต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล
 - ๓) สำเนาหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้งตาม ๒)
 - ๔) สำเนาทะเบียนบ้าน ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้งตาม ๒)
 - ๕) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) ๔) และ ๕)

(ค) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) ๔) และ ๕)

๒) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ข) ๑)

๓) หนังสือแจ้งสัดส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าว จำนวนหุ้น

ประเภทหรือชนิดของหุ้นที่คนต่างด้าวถือ

(๒) การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๑๐

(ก) บุคคลธรรมดา

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๑) ๒) ๓) และ ๕)

๒) สำเนาหนังสืออนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาล หรือหนังสือรับรองสัญชาติของผู้แจ้งเพื่อขอใช้สิทธิตามสนธิสัญญาจากสถานทูตของประเทศที่เป็นภาคีสันติสัญญากับประเทศไทย หรือหนังสือรับรองสัญชาติของผู้แจ้งเพื่อขอใช้สิทธิตามพันธกรณีจากสถานทูตของประเทศที่มีความผูกพันตามพันธกรณีกับประเทศไทย

(ข) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อและสัญชาติกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล รายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้นหรือรายละเอียดของผู้เป็นหุ้นส่วน ในกรณีที่ไม่สามารถส่งเอกสารแสดงรายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้นหรือรายละเอียดของผู้เป็นหุ้นส่วนได้ ให้ส่งเอกสารแสดงว่าคนสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีสันติสัญญาหรือที่มีความผูกพันตามพันธกรณีกับประเทศไทยถือหุ้นหรือลงหุ้นข้างมากในนิติบุคคลนั้น

๒) ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากของผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองมีฐานะเป็นนิติบุคคล ให้ส่งหลักฐานหรือเอกสารตาม ๑) ของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากนั้น จนถึงผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากรายสุดท้าย เพื่อแสดงว่านิติบุคคลที่เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนของผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองนั้นมีคนสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีสันติสัญญาหรือที่มีความผูกพันตามพันธกรณีกับประเทศไทยถือหุ้นหรือลงหุ้นข้างมากในนิติบุคคลนั้น

๓) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) และ ๕)

๔) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ข) ๒) ๓) และ ๔)

๕) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๒) (ก) ๒)

(ค) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) และ ๕)

๒) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ข) ๑)

๓) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ค) ๓)

๔) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๒) (ก) ๒)

๕) ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากของผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองมีฐานะเป็นนิติบุคคล ให้ส่งหลักฐานหรือเอกสารตาม (๒) (ข) ๑) และ ๒) ของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากนั้นด้วย

(๓) การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองตามมาตรา ๔๕

(ก) บุคคลธรรมดา

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๑) ๒) ๓) และ ๕)

๒) หลักฐานแสดงว่าผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองได้ประกอบธุรกิจประเภทที่แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้บังคับ และธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ไม่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ข) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) และ ๕)

๒) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ข) ๑) ๒) ๓) และ ๕)

๓) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๓) (ก) ๒)

(ค) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ก) ๓) และ ๕)

๒) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ข) ๑)

๓) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๑) (ค) ๓)

๔) หลักฐานหรือเอกสารตาม (๓) (ก) ๒)

ข้อ ๒ ผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองต้องกรอกข้อความในคำขอโดยการพิมพ์ให้ครบถ้วน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง หรือลงลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้กระทำการแทน

ข้อ ๓ ในกรณีที่การมอบอำนาจได้กระทำในต่างประเทศ หนังสือมอบอำนาจนั้นต้องมีคำรับรองของเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งกฎหมายของประเทศนั้นกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจรับรอง หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยซึ่งประจำอยู่ในประเทศนั้นรับรองไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง

ข้อ ๔ ในกรณีที่การมอบอำนาจนั้นได้กระทำในประเทศไทยโดยผู้มอบอำนาจมิได้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ต้องส่งสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือเดินทางหรือหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราวหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าในขณะที่มอบอำนาจ ผู้นั้นได้เข้ามาในประเทศไทยจริง

ข้อ ๕ ในกรณีที่หลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอได้มีการลงลายมือชื่อในต่างประเทศ ผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองจะต้องจัดให้มีคำรับรองการลงลายมือชื่อดังกล่าว โดยให้นำความในข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในการยื่นหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ หากเป็นภาษาต่างประเทศ จะต้องมีการแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองและผู้แปลต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง

ข้อ ๗ ในการยื่นสำเนาหรือภาพถ่ายหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ ผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองต้องรับรองความถูกต้องของสำเนาหรือภาพถ่ายนั้น

ข้อ ๘ การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง ให้แจ้ง ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้แจ้ง ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จังหวัดอื่น ให้แจ้ง ณ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด หรือ ณ สถานที่อื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการออกหนังสือรับรอง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้ผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งหลักฐานหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องก็ได้

ข้อ ๑๐ หนังสือรับรองให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๕๔/๒๕๕๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาต
ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจตามบัญชีสองและบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คนต่างด้าวที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลธรรมดา

- (๑) สำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔) หนังสือแจ้งรายละเอียดของประเภทธุรกิจที่ขอรับใบอนุญาต ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- ๑) ประเภทธุรกิจที่ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งขั้นตอนการดำเนินการ
- ๒) ประมาณการรายจ่ายเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ผู้ขอรับใบอนุญาตจะใช้จ่ายในประเทศไทยสำหรับการประกอบธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวรและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจในแต่ละปีเป็นเวลาสามปี หรือตามระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจในกรณีการประกอบธุรกิจไม่ถึงสามปี

- ๓) ขนาดของกิจการ
- ๔) จำนวนแรงงานในประเทศไทยที่ผู้ขอรับใบอนุญาตว่าจ้าง
- ๕) แผนการนำเทคโนโลยีเข้ามาจากต่างประเทศและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (ถ้ามี)

- ๖) แผนการวิจัยและพัฒนาโดยให้อธิบายแผนงานที่จะมีการวิจัยและพัฒนา (ถ้ามี)

- ๗) ระยะเวลาที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจ
- ๘) ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่คาดว่าจะประเทศไทยจะได้รับจากการประกอบธุรกิจ

(๕) แผนที่แสดงที่ตั้งโดยสังเขปของสถานที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

(ข) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

(๑) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ
ทุน วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน รายชื่อกรรมการและผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(๒) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนโดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลตาม (๑)
เป็นผู้แต่งตั้งให้หน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล

(๓) สำเนาหนังสือเดินทาง ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนา
บัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้งตาม (๒)

(๔) สำเนาทะเบียนบ้าน ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือหลักฐานการ
ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนที่ได้รับ
แต่งตั้งตาม (๒)

(๕) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาต กรรมการ
ผู้จัดการ หรือผู้แทนที่ได้รับแต่งตั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒

(๖) หลักฐานหรือเอกสารตาม (ก) (๔) และ (๕)

(ค) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

(๑) หลักฐานหรือเอกสารตาม (ก) (๔) และ (๕)

(๒) หลักฐานหรือเอกสารตาม (ข) (๑)

(๓) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาต กรรมการ หรือ
ผู้จัดการมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ
คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔) หนังสือแจ้งสัดส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าว จำนวนหุ้น ประเภท
หรือชนิดของหุ้นที่คนต่างด้าวถือ

ข้อ ๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องกรอกข้อความในคำขอโดยการพิมพ์ให้ครบถ้วน พร้อมทั้ง
ลงลายมือชื่อผู้ขอรับใบอนุญาตหรือลงลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้บุคคลอื่น
เป็นผู้กระทำการแทน

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจได้กระทำในต่างประเทศ หนังสือมอบอำนาจนั้นต้องมี
คำรับรองของเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งกฎหมายของประเทศนั้นกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจรับรอง หรือเจ้าหน้าที่
ผู้มีอำนาจของสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยซึ่งประจำอยู่ในประเทศนั้นรับรองไว้ไม่เกินหกเดือน
ก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจนั้นได้กระทำในประเทศไทยโดยผู้มอบอำนาจมิได้มีถิ่นที่อยู่ใน
ประเทศไทย ต้องส่งสำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือเดินทางหรือหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราว หรือหลักฐานอื่น
ที่แสดงว่าในขณะที่มอบอำนาจ ผู้นั้นได้เข้ามาในประเทศไทยจริง

ข้อ ๕ ในกรณีที่หลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอได้มีการลงลายมือชื่อในต่างประเทศ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีคำรับรองการลงลายมือชื่อดังกล่าว โดยให้นำความในข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในการยื่นหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ หากเป็นภาษาต่างประเทศ จะต้องมีการแปลเป็นภาษาไทย โดยผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้แปลต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง

ข้อ ๗ ในการยื่นสำเนาหรือภาพถ่ายหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขอ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องรับรองความถูกต้องของสำเนาหรือภาพถ่ายนั้น

ข้อ ๘ การยื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้ยื่น ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) กรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือ ณ สถานที่อื่นตามข้ออธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด หรือ ณ สถานที่อื่นตามข้ออธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้ผู้ขอรับใบอนุญาตชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งหลักฐานหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องก็ได้

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตให้ใช้แบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๕๕/๒๕๔๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง
ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดธุรกิจบริการที่ยกเว้นไม่อยู่ในบัญชีสาม (๒๑) ของพระราชบัญญัติการประกอบ
ธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

เหตุผล

โดยที่บัญชีสาม (๒๑) ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒
กำหนดให้การยกเว้นธุรกิจบริการที่ไม่อยู่ในบัญชีสามต้องเป็นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาต
หรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ และบัญชีสาม (๒๑) แห่งพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ให้ธุรกิจบริการดังต่อไปนี้เป็นธุรกิจบริการที่ยกเว้นไม่อยู่ในบัญชีสาม (๒๑)
ท้ายพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒

- (๑) การธนาคารพาณิชย์
- (๒) การทำกิจการให้กู้ยืมเงิน
- (๓) การประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย
- (๔) การทำกิจการโรงรับจำนำ
- (๕) การทำกิจการคลังสินค้า
- (๖) การทำกิจการโรงเรียน
- (๗) การทำกิจการโรงแรมหรสพ
- (๘) การค้าหลักทรัพย์
- (๙) การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
- (๑๐) การเป็นที่ปรึกษาการลงทุน
- (๑๑) การจัดการกองทุนรวม
- (๑๒) การจัดการกองทุนส่วนบุคคล
- (๑๓) การเป็นผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- (๑๔) การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์
- (๑๕) การให้สินเชื่อเพื่อธุรกิจหลักทรัพย์
- (๑๖) การเป็นที่ปรึกษาทางการเงินในการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ และการทำ
คำเสนอซื้อหลักทรัพย์
- (๑๗) การเป็นตัวแทนเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการจำหน่ายหลักทรัพย์ และการเป็น
ตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนของกองทุนเปิด
- (๑๘) การเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์
- (๑๙) การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวม
- (๒๐) การเป็นผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗
พ.ศ. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต
และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๗ พ.ศ. และ
ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๐๒๐๔/๘๐๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ รับหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ (กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗) ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ (กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗) และร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ (กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว) ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างกฎกระทรวงนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้า) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างกฎกระทรวงที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

ร่างกฎกระทรวงทั้งสามฉบับมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับคนต่างด้าวทั่ว ๆ ไป

(๒) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ. เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับคนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น และคนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

(๓) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยให้ประกอบธุรกิจเป็นการเฉพาะกาล คนต่างด้าวที่ได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจได้ตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจที่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติอยู่ก่อนการปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจ และเมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาต และคนต่างด้าวซึ่งประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่ได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ในร่างข้อ ๑ กำหนดว่า “ให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดธุรกิจและท้องที่ที่ให้คนต่างด้าวประกอบได้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ต. ๑ และ ต. ๒ ท้ายกฎกระทรวง” นั้น เห็นว่า ข้อความดังกล่าวจะไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดประเภทธุรกิจและท้องที่ที่ให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจได้ จึงสมควรแก้ไขข้อความให้สอดคล้องกัน นอกจากนี้สมควรแก้ไขข้อความในร่างข้อ ๓ ในทำนองเดียวกันด้วย

(๒) การกำหนดแบบคำขอรับใบอนุญาตและหนังสือรับรองโดยใช้แบบคำขอเดียวกันสำหรับร่างกฎกระทรวงหลายฉบับที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน (ได้แก่ ๑. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๗ ๒. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ และ ๓. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว) นั้น สมควรระบุในแบบว่า เป็นคำขอท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ และประเภทของการยื่นคำขอควรจะสอดคล้องกับร่างกฎกระทรวงด้วย ทั้งนี้ มาตรการที่ร่างในแบบคำขอ ก็สมควรจะให้สอดคล้องกับมาตราที่อ้างในร่างกฎกระทรวงด้วยเช่นเดียวกัน

๓. สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาโดยนำข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว มีการแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจ
ตามมาตรา ๑๗ พ.ศ.

ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๗ โดยแบ่งออกได้เป็น ๓ กรณี คือ (๑) บุคคลธรรมดา (๒) นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย และ (๓) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งหลักฐานหรือเอกสารประกอบคำขออนุญาตจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน แต่จะมีความแตกต่างกันบางประการเนื่องจากสภาพของคนต่างด้าวนั้น โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

(๑.๑) แก้ไขชื่อของร่างกฎกระทรวงเสียใหม่ เป็น “ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ.” เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องการวางแบบกฎหมาย (ชื่อของกฎกระทรวง) ที่วางแนวทางในการกำหนดชื่อกฎกระทรวงว่าต้องให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎกระทรวงนั้นได้

(๑.๒) บทอาศัยอำนาจ ได้เพิ่มการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายแม่บทที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในบทอาศัยอำนาจ เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การวางแบบกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๑.๓) แก้ไขให้แบบคำขอและใบอนุญาตเป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ประกาศกำหนด เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการแก้ไขปรับปรุงแบบดังกล่าวโดยไม่ต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติ อันเป็นการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของคณะรัฐมนตรี โดยกำหนดให้ผู้ซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นผู้กำหนดแบบคำขอและใบอนุญาต โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้อนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง และอธิบดีกรมทะเบียนการค้าเป็นผู้อนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม จึงเห็นสมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดแบบคำขอ และใบอนุญาตเพื่อให้ใช้ได้กับการอนุญาตประกอบธุรกิจทั้งสองกรณี (ร่างข้อ ๑ และร่างข้อ ๑๐)

(๑.๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักฐานและเอกสารประกอบคำขอ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องใช้หลักฐานและเอกสารประกอบการพิจารณาอนุญาตควบคู่ไปกับการะในการจัดหาหลักฐานหรือเอกสารของผู้ขออนุญาต และข้อกำหนดใน General Agreement on Trade in Services ด้วย สรุปผลการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

กรณีคนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดา

๑) ตัดคำว่า “หลักฐานอื่นที่แสดงว่าเป็นคนต่างด้าว” ออก เนื่องจากข้อกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวที่มีความครอบคลุมถึงกรณีดังกล่าวแล้ว (ร่างข้อ ๑ (ก) (๑))

๒) เพิ่มคำว่า “หลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง” เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ร่างข้อ ๑ (ก) (๒))

๓) เพิ่ม “คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒” เพื่อให้

สอดคล้องกับมาตรา ๑๖ ที่ใช้บังคับกับคนต่างด้าวที่จะขออนุญาตประกอบธุรกิจ (ร่างข้อ ๑ (ก) (๓))

๔) แก้ไขคำว่า “โครงการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจที่ขออนุญาต” เป็น “หนังสือแจ้งรายละเอียดของประเภทธุรกิจที่ขอรับใบอนุญาต” รวมทั้งได้แก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดในหนังสือดังกล่าว โดยได้นำมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว มาประกอบการพิจารณาด้วยเพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างข้อ ๑ (ก) (๔))

กรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) ตัดการแสดงสัญชาติของกรรมการและบัญชีรายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้เป็นสมาชิกออก เนื่องจากเป็นกรณีที่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลส่วนนี้ในการพิจารณาสถานะของนิติบุคคล เพราะเป็นคนต่างด้าวตามนิยาม “คนต่างด้าว” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว (ร่างข้อ ๑ (ข) (๑))

๒) เพิ่ม “คำรับรองของผู้ขออนุญาตแสดงว่า ตนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒” เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๖ ที่ใช้บังคับกับคนต่างด้าวที่จะประกอบธุรกิจ (ร่างข้อ ๑ (ข) (๕))

กรณีนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ได้แก้ไขเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับกรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย โดยได้เพิ่ม “หนังสือแจ้งสัดส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าว จำนวนหุ้น ประเภทหรือชนิดของหุ้นที่คนต่างด้าวถือ” เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาสถานะของนิติบุคคลว่า เป็นหรือไม่เป็นคนต่างด้าว (ร่างข้อ ๑ (ค) (๓))

(๑.๕) เพิ่มกรณีการมอบอำนาจให้ผู้อื่นลงลายมือชื่อในคำขอแทนผู้ขอรับใบอนุญาต เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับหนังสือมอบอำนาจ ซึ่งตามร่างเดิมผู้แทนกรมทะเบียนการค้าได้ชี้แจงว่า จะใช้ในกรณีผู้ขออนุญาตไม่สามารถมาขึ้นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งคณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว โดยเห็นว่าการยื่นคำขออนุญาตเป็นเรื่องในทางปฏิบัติที่ไม่จำเป็นต้องให้ผู้ขออนุญาตมาขึ้นเองก็ได้ และได้เสนอให้มีการมอบอำนาจในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่อาจลงลายมือชื่อในคำขออนุญาตได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะสอดคล้องกับ General Agreement on Trade in Services ด้วย (ร่างข้อ ๒)

(๑.๖) ตัดข้อความที่กำหนดให้หัวหน้าสำนักงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งประจำอยู่ต่างประเทศเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจรับรองการมอบอำนาจที่กระทำในต่างประเทศออก (ร่างเดิมข้อ ๒) เนื่องจากคณะกรรมการฯ เห็นว่า บุคคลดังกล่าวเป็นเพียงผู้แทนของกระทรวงพาณิชย์เท่านั้น ไม่ใช่ตัวแทนของประเทศที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มีอำนาจรับรองหลักฐานหรือเอกสารได้ (ร่างข้อ ๓)

(๑.๗) เพิ่มเดิมบทบัญญัติต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความครบถ้วน กล่าวคือ บทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมอบอำนาจที่กระทำในประเทศไทย (ร่างข้อ ๔) และบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานและเอกสาร ได้แก่ คำรับรองการลงลายมือชื่อในเอกสารหรือหลักฐานที่กระทำในต่างประเทศ (ร่างข้อ ๕) การจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย (ร่างข้อ ๖) และการรับรองสำเนาหรือภาพถ่ายของหลักฐานหรือเอกสาร (ร่างข้อ ๗)

(๑.๘) ตัดข้อความที่กำหนดให้ยื่นค่าธรรมเนียมพร้อมกับคำขออนุญาตออก เนื่องจากเป็นกรณีที่เกินไปจากบทอาศัยอำนาจ และมีกฎกระทรวงกำหนดเรื่องค่าธรรมเนียมไว้แล้ว (กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๔) และได้ตัดคำว่า “สำนัก

ทะเบียนธุรกิจ” ออก ตามที่ผู้แทนกรมทะเบียนการค้าชี้แจงว่า กรมทะเบียนการค้าจะได้ปรับปรุงส่วนงานในกรมซึ่งจะยุบสำนักทะเบียนธุรกิจลง (ร่างข้อ ๘)

(๑.๙) เพิ่มบทบัญญัติเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเรียกให้ผู้ขอรับใบอนุญาตชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงหรือส่งหลักฐานหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องได้ เนื่องจากคำขออนุญาต หรือหลักฐานหรือเอกสารที่ผู้ขออนุญาตยื่นมาอาจยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอการพิจารณาอนุญาต (ร่างข้อ ๙) นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้เกิดความเหมาะสม

(๒) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ.

ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ซึ่งมีเนื้อหาในทำนองเดียวกับร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. แต่ใช้บังคับเฉพาะคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ซึ่งได้แก่ (๑) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย และ (๒) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติ โดยมาตรา ๗ กำหนดให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจและในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีอาจกำหนดเงื่อนไขในประกาศดังกล่าวก็ได้ ดังนั้น รายละเอียดของร่างกฎกระทรวงนี้จึงคล้ายคลึงกับร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. โดยจะมีความแตกต่างในบางประการ สรุปการแก้ไขเพิ่มเติมได้ดังนี้

(๒.๑) แก้ไขชื่อของร่างกฎกระทรวงเสียใหม่ เป็น “ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา ๗ พ.ศ.” เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่องการวางแบบกฎหมาย (ชื่อของกฎกระทรวง) ที่วางแนวทางในการกำหนดชื่อกฎกระทรวงว่าต้องให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎกระทรวงนั้นได้

(๒.๒) บทอาศัยอำนาจ ได้เพิ่มการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายแม่บทที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในบทอาศัยอำนาจ เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การวางแบบกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒.๓) แก้ไขให้แบบคำขอและใบอนุญาตเป็นไปตามที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการแก้ไขปรับปรุงแบบดังกล่าวโดยไม่ต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติ อันเป็นการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของคณะรัฐมนตรี โดยกำหนดให้ผู้ซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจเป็นผู้กำหนดแบบคำขอและใบอนุญาต และโดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ยกเลิกส่วนราชการ “กรมทะเบียนการค้า” กระทรวงพาณิชย์ และกำหนดขึ้นใหม่เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” กระทรวงพาณิชย์ ดังนั้น จึงได้กำหนดให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นผู้ประกาศกำหนดแบบดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ (ร่างข้อ ๑ และร่างข้อ ๑๑)

(๒.๔) เพิ่มหลักฐานหรือเอกสารประกอบที่ต้องยื่นพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตให้ครบถ้วน ได้แก่ (๑) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ และ (๒) หนังสือแจ้งรายละเอียดของธุรกิจที่ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ เช่น ประเภทธุรกิจและท้องที่ที่ขอรับใบอนุญาต ประมาณการรายจ่าย ขนาดของกิจการ เป็นต้น เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วว่า คนต่างด้าวตามมาตรา ๗ ซึ่งจะขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ รวมทั้งต้องยื่นหลักฐานและเอกสารเหมือนกรณีคนต่างด้าวทั่วไป (ร่างข้อ ๑ (๓)) และ (ร่างข้อ ๑ (๔))

นอกจากนี้ ได้ตัดคำว่า “ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดธุรกิจและท้องที่ที่ให้คนต่างด้าวประกอบได้” ออก เนื่องจากเป็นกรณีกำหนดไว้ในมาตรา ๗ อยู่แล้ว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตว่า กระทรวงพาณิชย์จะต้องจัดให้มีประกาศดังกล่าวด้วย เพื่อให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๗ สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายกระทรวงนี้ได้

(๒.๕) ตัดบทบัญญัติที่กำหนดเกี่ยวกับชื่อในการประกอบธุรกิจออก เนื่องจากมีกฎหมายกำหนดในเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว คือ พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๙๙ (ตัดร่างเดิมข้อ ๒)

(๒.๖) แก้ไขระยะเวลาใบอนุญาตจากเดิม ๑ ปี เป็น ๓ ปี เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า อายุของใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามที่กรมทะเบียนการค้าเสนอมาโดยกำหนดระยะเวลาไว้ ๑ ปี นั้น สั้นเกินไป จะทำให้เกิดภาระแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ต้องมาขออนุญาตประกอบธุรกิจใหม่ทุกปี (ร่างข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ.

(๓) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.

ร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้มีสิทธิหรือได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจได้โดยไม่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจอื่นเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ (๑) เป็นผู้ซึ่งประกอบธุรกิจมาก่อน โดยธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ ต่อมาธุรกิจดังกล่าวได้เป็นธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ อันเนื่องมาจากผลของการปรับปรุงหรือแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายฯ (มาตรา ๙ วรรคสาม) (๒) เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยให้ประกอบธุรกิจได้เป็นการเฉพาะกาล (มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง) หรือเป็นผู้มีสิทธิตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี (มาตรา ๑๐ วรรคสอง) (๓) เป็นผู้ซึ่งประกอบธุรกิจมาก่อนที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าวฯ ใช้อยู่ ซึ่งธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายเดิม (ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕) แต่พระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้ธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจในบัญชีท้าย (มาตรา ๔๕) ซึ่งร่างกฎกระทรวงนี้ได้แบ่งคนต่างด้าวออกเป็น ๓ กรณี คือ ๑. บุคคลธรรมดา ๒. นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

และ ๓. นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย สรุปการแก้ไขเพิ่มเติมได้ดังนี้

(๓.๑) แก้ไขชื่อของร่างกฎกระทรวงเสียใหม่ เป็น “ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.” เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องการวางแบบกฎหมาย (ชื่อของกฎกระทรวง) ที่วางแนวทางในการกำหนดชื่อกฎกระทรวงว่าต้องให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎกระทรวงนั้นได้

(๓.๒) บทอาศัยอำนาจ ได้เพิ่มการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายแม่บทที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในบทอาศัยอำนาจ เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การวางแบบกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๓.๓) แก้ไขแบบการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองและหนังสือรับรองเป็นไปตามที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการแก้ไขปรับปรุงแบบดังกล่าว โดยไม่ต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติ อันเป็นการลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของคณะรัฐมนตรี โดยกำหนดให้ผู้ซึ่งมีอำนาจออกหนังสือรับรองเป็นผู้กำหนดแบบการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองและหนังสือรับรอง และโดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ยกเลิกส่วนราชการ “กรมทะเบียนการค้า” กระทรวงพาณิชย์ และกำหนดขึ้นใหม่เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า” กระทรวงพาณิชย์ ดังนั้น จึงได้กำหนดให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นผู้ประกาศกำหนดแบบดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ (ร่างข้อ ๑ และร่างข้อ ๑๐)

(๓.๔) หลักฐานและเอกสารประกอบการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง โดยที่หลักฐานและเอกสารประกอบการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามร่างกฎกระทรวงนี้ ต้องเป็นกรณีที่แสดงให้เห็นว่า ผู้แจ้งได้ประกอบธุรกิจมาก่อนที่ธุรกิจนั้นจะถูกกำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ (มาตรา ๙ วรรคสาม และมาตรา ๔๕) หรือผู้แจ้งมีสิทธิประกอบธุรกิจนั้นเนื่องมาจากการได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยให้ประกอบธุรกิจได้เป็นการเฉพาะกาล (มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง) หรือเป็นผู้มีสิทธิตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี (มาตรา ๑๐ วรรคสอง) จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

(๓.๕) กรณีคนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดา ได้เพิ่มสำเนาหนังสือรับรองสัญชาติในกรณีของคนต่างด้าวที่ใช้สิทธิตามที่ประเทศไทยมีความผูกพันตามพันธกรณี ในกรณีคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๐ (ร่างข้อ ๑ (๒) (ก) ๒))

(๓.๖) กรณีคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

๑) คนต่างด้าวตามมาตรา ๙ วรรคสาม ได้ตัดหลักฐานและเอกสารที่ใช้พิสูจน์สัญชาติของนิติบุคคลออก เนื่องจากนิติบุคคลนั้นเป็นคนต่างด้าวตามนิยาม “คนต่างด้าว” (๒) ในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ อยู่แล้ว (ร่างเดิมข้อ ๑ ข. (๑) และ (๒))

นอกจากนี้ ได้แก้ไขคำว่า “ผู้รับผิดชอบดำเนินการกิจการในประเทศไทย” เป็น “ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการกิจการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล” เนื่องจากในบางกรณีผู้รับผิดชอบดำเนินการกิจการในประเทศไทยไม่ได้เป็นผู้เข้ามาดำเนินการกิจการในประเทศไทยเอง แต่ได้แต่งตั้งให้บุคคลอื่นรับผิดชอบดำเนินการแทน จึงได้แก้ไขให้ตรงกับข้อเท็จจริงดังกล่าว รวมทั้งได้เพิ่มหลักฐานหรือ

เอกสารที่แสดงภูมิสำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือที่อยู่ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล (ร่างข้อ ๑ (๑) (ข) ๔)) นอกเหนือจากหลักฐานแสดงตนของบุคคลดังกล่าว (ร่างข้อ ๑ (๑) (ข) ๓))

๒) คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๐ ได้แก่ไซเพิ่มเติมหลักฐานและเอกสารที่ใช้เพื่อพิสูจน์สัญชาติของผู้แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง ดังนี้

ก. กำหนดให้ผู้แจ้งฯ ที่ไม่สามารถส่งหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่แสดงรายชื่อและสัญชาติของผู้ถือหุ้น สามารถส่งเอกสารที่แสดงว่าคนสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีสันติสัญญาหรือที่มีความผูกพันตามพันธกรณีถือหุ้นหรือลงหุ้นข้างมากในนิติบุคคลนั้นแทนได้ (ร่างข้อ ๑ (๒) (ข) ๑))

ข. กำหนดให้ผู้แจ้งฯ ต้องยื่นหลักฐานหรือเอกสารที่ใช้ในการพิสูจน์สัญชาติให้ชัดเจน ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนข้างมากของผู้แจ้งฯ เป็นนิติบุคคล ก็จะต้องพิสูจน์สัญชาติของนิติบุคคลดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลที่แจ้งขอหนังสือรับรอง หรือเป็นผู้ถือหุ้นในนิติบุคคลอื่นที่ถือหุ้นในนิติบุคคลที่แจ้งเพื่อขอหนังสือรับรอง เนื่องจากผู้แทนกรมทะเบียนการค้าชี้แจงว่าการจะได้สิทธิดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่ผู้แจ้งฯ มีสัญชาติตามสนธิสัญญาหรือพันธกรณีที่ตนกล่าวอ้าง (ร่างข้อ ๑ (๒) (ข) ๒))

ค. แก้ไขคำว่า “ผู้รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทย” เป็น “ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล” รวมทั้งได้เพิ่มหลักฐานหรือเอกสารแสดงภูมิสำเนา ถิ่นที่อยู่หรือที่อยู่ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในประเทศไทยแทนนิติบุคคล ในทำนองเดียวกับคนต่างด้าวตามมาตรา ๙ (ร่างข้อ ๑ (๒) (ข) ๔))

(๓.๗) คนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย (มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๕) เพิ่มกรณีหนังสือแจ้งสัดส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าว จำนวนหุ้นหรือชนิดของหุ้นที่คนต่างด้าวถือ เพื่อพิสูจน์สัญชาติของคนต่างด้าวนั้น (ร่างข้อ ๑ (๑) (ค) ๓) ร่างข้อ ๑ (๒) (ค) ๓) และ ร่างข้อ ๑ (๓) (ค) ๓))

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับร่างกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๗ พ.ศ. (ร่างข้อ ๒ ถึงร่างข้อ ๙)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๔๖

เรื่องเสร็จที่ ๕๕/๒๕๕๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง
ในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๔/๘๐๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ และหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๔/๗๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ รับหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ (กำหนด ธุรกิจบริการที่ได้รับยกเว้นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑๕ รายการ) และมติเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔ รับหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ (กำหนดธุรกิจบริการที่ ได้รับยกเว้นตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ เพิ่มเติม จำนวน ๑๓ รายการ) ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างกฎกระทรวงนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทะเบียนการค้า) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างกฎกระทรวงที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

ร่างกฎกระทรวงนี้มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ธุรกิจบริการบางรายการเป็นธุรกิจที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๓. สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาแล้ว มีการแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขชื่อของร่างกฎกระทรวงเสียใหม่ เป็น “ร่างกฎกระทรวง กำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.” เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องการวางแบบกฎหมาย (ชื่อของกฎกระทรวง) ที่วางแนวทางในการกำหนดชื่อกฎกระทรวงว่าต้องให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎกระทรวงนั้นได้

(๒) ได้นำธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามร่างกฎกระทรวงทั้งสองฉบับมารวมเป็นฉบับเดียว เนื่องจากมีเนื้อหาสาระในทำนองเดียวกัน โดยธุรกิจบริการที่กำหนดในร่างกฎกระทรวงฉบับนี้มีจำนวน ๒๐ รายการ ได้แก่ ๑. การธนาคารพาณิชย์ ๒. การทำกิจการให้กู้ยืมเงิน ๓. การประกันชีวิตและกิจการประกันวินาศภัย ๔. การทำกิจการโรงรับจำนำ ๕. การทำกิจการคลังสินค้า ๖. การทำกิจการโรงเรียน ๗. การทำกิจการโรงแรมหรสพ ๘. การค้าหลักทรัพย์ ๙. การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ๑๐. การเป็นที่ปรึกษาการลงทุน ๑๑. การจัดการกองทุนรวม ๑๒. การจัดการกองทุนส่วนบุคคล ๑๓. การเป็นผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ๑๔. การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ ๑๕. การให้สินเชื่อเพื่อธุรกิจหลักทรัพย์ ๑๖. การเป็นที่ปรึกษาทางการเงินในการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ และการทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ ๑๗. การเป็นตัวแทนเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการจำหน่ายหลักทรัพย์ และการเป็นตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนของกองทุนเปิด ๑๘. การเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ ๑๙. การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวม ๒๐. การเป็นผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ โดยได้ตัดธุรกิจบริการจำนวน ๗ รายการ ได้แก่ ๑. ธุรกิจให้เช่าทรัพย์สิน ๒. ธุรกิจลิขสิทธิ์ ๓. ธุรกิจรับฝากสินค้า ๔. ธุรกิจตัดผม แต่งผม และเสริมสวย ๕. ธุรกิจถ่ายรูป ล้าง และอัดรูป ๖. ธุรกิจซักล้างเสื้อผ้า ๗. ธุรกิจรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า ออก ซึ่งเป็นไปตามที่กระทรวงพาณิชย์ยืนยัน (หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ที่ พณ ๐๖๑๖/๓๒๙๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕)

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้เสนอข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กล่าวคือ ในการยกเว้นธุรกิจบริการใดออกจาก (๒๑) ของบัญชีสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ควรจะต้องคำนึงถึงข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงอื่นประกอบด้วย ดังต่อไปนี้คือ

(๑) การจะยกเว้นธุรกิจบริการใดออกจาก (๒๑) ของบัญชีสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะต้องเป็นเหตุผลที่ว่า ธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่คนไทยมีความพร้อมที่จะแข่งขันกับคนต่างด้าว ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนั้น การยกเว้นธุรกิจบริการใดออกจาก (๒๑) ของบัญชีสาม แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ด้วยเหตุผลที่ว่า มีกฎหมายเฉพาะควบคุมการประกอบธุรกิจอยู่แล้วตามเหตุผลของกระทรวงพาณิชย์ที่แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามหนังสือที่ พณ ๐๖๑๖/๓๒๙๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ จึงไม่สอดคล้องกับหลักการของบัญชีสามดังกล่าว

(๒) การที่ธุรกิจบริการใดมีกฎหมายเฉพาะควบคุม ไม่ได้เป็นการยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ไปใช้บังคับกับธุรกิจดังกล่าว เนื่องจากมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ได้กำหนดยกเว้นเฉพาะกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เท่านั้น ได้แก่ การถือหุ้น การเป็นหุ้นส่วน การลงทุนของคนต่างด้าว การอนุญาตหรือการห้ามคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจบางประเภท หรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไว้เป็นประการอื่น แต่สำหรับส่วนที่กฎหมายอื่นไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะก็ต้องใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว บังคับ

(๓) การเปิดเสรีธุรกิจบริการจะต้องคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลังด้วย กล่าวคือ หากได้มีการเปิดเสรีธุรกิจบริการใดแล้ว ต่อมาประสงค์จะกลับมาควบคุมการประกอบธุรกิจนั้น ก็จะต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดใน Article XXI Modification of Schedules ของ General Agreement on Trade in Services (GATS)

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า การที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่า ธุรกิจบริการใดเป็นธุรกิจที่คนไทยมีความพร้อมจะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว และสมควรให้ออกกฎกระทรวงกำหนดให้ธุรกิจบริการนั้นไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและอยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๖

ที่ พณ 0810/ 255

กระทรวงพาณิชย์
ถนนสนามไชย เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200

21 มกราคม 2546

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0910/410 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2545

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงพาณิชย์แจ้งยืนยันให้ความเห็นชอบร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วรวม 4 ฉบับ คือ

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา 17 พ.ศ.
2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 7 พ.ศ.
3. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.
4. ร่างกฎกระทรวงกำหนดธุรกิจบริการที่ไม่ต้องขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.

กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับร่างกฎกระทรวงดังกล่าว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

โทร. 0 2547 4425-26

โทรสาร. 0 2547 4428